

Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1364-1/2016
Érkezett:	2016 AUG 03. 1-1
Pályázó:	
Megnevezés:	
Alkalmazás:	
Alkalmazási terület:	
Alkalmazási idő:	
Alkalmazási hely:	
Alkalmazási mód:	
Alkalmazási cél:	
Alkalmazási eredmény:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Perlaki Tamás [REDACTED] (alatti lakos) tájékoztatom a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy 2014. november 24-én személyesen, az Alkotmánybírósághoz címzett alkotmányjogi panasz indítványt (1.sz. melléklet), nyújtottam be a perújítás megengedhetősége tárgyában eljáró Budapest Környéki Törvényszékre. Miután indítványom 20 hónap múlva sem érkezett meg az Alkotmánybíróságra 2016. július 8-án érdeklődő beadványt (2.sz. melléklet), nyújtottam be az I. fokú bíróságra arra vonatkozólag, hogy mi lett alkotmányjogi panaszom sorsa, erre a levélre 2016. július 13-án kelt (július 21-én általam átvett) végzésében (3.sz. melléklet), reagálva engem nyilatkozat a Budapest Környéki Törvényszék, hogy fenntartom-e alkotmányjogi panasz indítványomat. A végzésében hiányos, illetve mellőzött logikai okfejtés mellett, megemlítve egy valótlan tényállásbeli tény és egy téves jogi tényállást is, feltehetőleg azt kívánja, kívánja sugallni, hogy az alkotmányjogi panaszom nem megalapozott ezért azt nem érdemes fenntartanom.

A végzés felszólításának megfelelően 2016. augusztus 4-én nyilatkozatot (4.sz. melléklet) nyújtottam be, amelyben fenntartottam és kiegészítettem korábbi, I. fokú bíróság által az Alkotmánybírósághoz nem továbbított alkotmányjogi panasz indítványomat, közölve a bírósággal azt is, hogy az alkotmányjogi panaszom visszatartása eljárásjogot és Alaptörvényt sértő bírósági cselekmény és kéretem a panaszom továbbítását az Alkotmánybíróságra.

Mivel az I. fokú bíróság jogtalanul nem továbbította panasz indítványomat az Alkotmánybíróságnak, erről nem értesített ki, érdeklődésemre sem indokolta határozottan meg azt, hogy miért nem továbbította panaszomat, majd feltétele szabott az esetleges továbbításhoz, de egyértelműen akkor sem közölte, hogy mik ezek a feltételek és mik lehetnek a jogkövetkezmények annak, ha nem teljesítem, illetve, ha teljesítem a végzésben foglaltakat, csak kérdéseket tett fel anélkül, hogy ezek valamint a panaszom továbbítása feltételei között bármiféle oksági kapcsolatot felállított volna, vagy, hogy mindezt bármiféle eljárási jogszabállyal indokolta volna, tehát mindezekre tekintettel nem látom annak alkotmányos garanciáját, hogy az I. fokú bíróság a Budapest Környéki Törvényszék, akár ezek után továbbítaná alkotmányjogi panasz indítványomat a Tisztelt Alkotmánybírósághoz, ezért eredeti, 2014. november 24-én az I. fokú bíróságra benyújtott, de onnan nem továbbított alkotmányjogi panasz indítványom egy példányát, valamint a most folytatott levelezésemet és végzést mellékelve ezennel benyújtom a Tisztelt Alkotmánybírósághoz.

Kérem, hogy az Alaptörvény 24. cikke (2) d) pontja szerinti felhatalmazása alapján lefolytatandó eljárásban állapítsa meg, hogy az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. Törvény 27. § a) b), pontja alapján megállapítható indítványozói jogosultságom, valamint állapítsa meg, az alább és az I. fokú bírósághoz már korábban is benyújtott, most is mellékelte alkotmányjogi panasz indítványomban részletezendő tények és bizonyítékok alapján, hogy a Budapest Környéki Törvényszék **25.P.23.206/2013/7.** valamint a Fővárosi Ítéltábla **3.Pkf.25.569/2014/1.** számú végzései, bírósági döntések sértik az Alaptörvény **XXVIII. cikk (1), (7) bekezdését**, ami garantálja, hogy mindenki jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el, és kérem, e két végzés megsemmisítését a Tisztelt Alkotmánybíróságtól.

Alkotmányjogi panaszom kizárólag arra irányult, hogy a perújítás megengedhetőségét tárgyaló eljárásban nem volt biztosított az *érdemi* részvételem a tárgyaláson, az I. fokú bíróság mintegy fizikailag akadályozta meg azt, hogy jogaimat és kötelezettségeimet érvényesítsem, majd erre vonatkozó panaszomat sem az I. fokú bíróság elnöke, sem a II. fokú bíróság, sem a Kúria nem bírálta el.

Érintettségemet igazoló okiratok az eredeti panaszom mellékletei, melyek az I. fokú bíróságon vannak, miután azokat az I. fokú bíróság még nem terjesztette fel az Alkotmánybíróságnak, és amennyiben azokat az I. fokú bíróság mostani határozott kérésemre sem terjeszti fel az Alkotmánybírósághoz, kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy azokat a Budapest Környéki Törvényszéktől kérje be!

Panaszom nem terjedt ki még arra a jogterületre sem, hogy az I. fokú bíróság egyébként milyen módon kezelte a perújítás megengedhetősége vonatkozásában a keresetemet tartalmilag, továbbá panaszom végképpen nem irányult az alap kártérítési per bírói bírálatára, kizárólag az a tárgya, hogy egy jogot a perújítás jogát egyáltalán gyakorolhattam-e a tárgyaláson vagy nem, mert erre eleve nem adott esélyt sem a bíróság.

A perújítás jogintézményét a Pp. nevesíti, tehát egy törvényben garantált jogról van szó. Tehát egy törvényben garantált jog alkotmányos gyakorlásának kérdéséről van szó.

Mivel a törvény normaszövegéből adódóan egy önálló jogi intézmény a perújítás és mivel maga a perújítás is egy jog érvényesítésének előfeltétele, ezért a perújításhoz való törvényes jog érvényesítés jogát is megilleti az alkotmányos védelem, amiből egyenesen következik, hogy kizárásom a per tárgyalásáról, e jog gyakorlásának elvétele, egy olyan manifeszt alaptörvényt sértés, aminek bekövetkezte ténye nem igényel további bizonyítást.

Az, hogy egy bírósági tárgyaláson egy törvényben garantált jog érvényesítését magakadályozza egy bíróság úgy, hogy a per tárgyalásán nem biztosítja a részvételt az egy alapvető alkotmányjogi kérdés, és az sem igényel további bizonyítást, hogy az, hogy a bíróság eleve előzetesen kizárja egy kereset érdemi tárgyalását egy perben az, az ügy lényegére kiható bírói döntés, tehát a Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panaszom érdemi alkotmánybírói tárgyalásának feltétele kétszeresen is teljesül.

Bírói tárgyalás tárgya az adott ügyben az alapügy érdemi tárgyalása megengedhetőségének elbírálása, ebben az eljárásban tehát az érdemi döntés az, hogy a bíróság megengedi, vagy sem a kártérítési ügy tárgyalását. Annak tárgyi alkotmányjogi panasz megalapozottsága, vagy alkotmányjogi szempontból nincs jelentősége, hogy a bíróság nem az alapügy érdemi részéről döntött volna panaszom nem is erre irányul és nem is a bíróságnak a megengedhetőség körében tett mérlegelésére, ami azért is kizárt, mert az én szempontomból egyik körben sem történt érdemi mérlegelés mivel bizonyítékaimat érveimet nem terjeszthettem elő, mivel nem vehettem részt érdemben a tárgyaláson.

A tárgyalásról való kizárás a jogorvoslatot, a tisztességes eljárást kizárja és ezzel az I. és a II. fokú bíróság megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1), (7) bekezdését, ami a perújításhoz való jogom érdemi hatékony érvényesítését eleve kizárta azzal, hogy esélyt sem adott arra, hogy perújítás megengedhetősége körében bizonyíthassam azt, hogy a perújítás jogszabályi feltételei adottak, ez eleve determinálta a bírói döntést, ami ezért és csak ezért nem lehetett más mint elutasítás.

A tárgyi perújítási eljárás egyik sajátossága miatt, alkotmányos jogaim sérelmét okozta az **I. fokú peres eljárás idő előtti lezárása is.** A Budapest Környéki Törvényszék azonban nemcsak a perújítás megengedhetősége megállapítása iránt indult perben korlátozott a törvényes jogaim érvényesítésében illetve alaptörvényt sértő módon zárt ki abból azáltal, hogy nem biztosította számomra a részvételt, hanem abban is korlátozott, hogy ezzel az eljárásával kapcsolatos alkotmányjogi panaszomat az Alkotmánybírósághoz eljuttassam, ugyanis értesítés nélkül jogsértő módon tartotta vissza panaszomat a bíróság, ezért az alkotmányjogi panasz indítványomat kiterjesztem erre az eljárásra vonatkozóan, mivel az időmúlás, és a panaszom továbbításához újabb feltételszabása a bíróság részéről, a jogaim, jelen esetben az Alkotmánybírósághoz fordulás, alkotmányjogi panasz benyújtása joga korlátozása, amivel szintén megsértette a Budapest Környéki Bíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1), (7) bekezdését.

Tárgyi alkotmányjogi panaszomnak alapesetben nem lehet tárgya, és nem is tárgya az, hogy milyen eredményre vezethetett volna az eljárás, azonban minden olyan tény, ami akár a megengedhetőség, akár az alap érdemi kérdés, tehát az alkotmányjogi panaszt elsődlegesen nem érintő tény, akkor és csak akkor mégis releváns és figyelembe vehető jelen tárgyi alkotmányjogi panaszom körében, ha meghatározó alkotmányos kérdést érint, vagy a bírói döntésre alapvető kihatással bír a perújítás megengedhetősége körében.

Egy fontos sajátos körülménye miatt, amiatt, hogy a perújítás tárgyalását korábbi bírói döntés függesztette fel a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az egyik akkor folyamatban lévő ügy jogerős befejezéséig. Ez ugyan

megtörtént, ezt a tényt be is jelentettem a Budapest Környéki Bíróságon és egyben kértem is a per folytatását, azonban az ügy tárgyalásának megindítása folytatása alatt ugyanazon ügyben maga az alperes erdészeti hatóság indította el újra a minden évben hivatalból indítandó ügyet, és ezekben az eljárásokban perekben kerültek elő új releváns dokumentumok és erre felhívtam ebben a perújítási perben is a bíróság figyelmét. Ez a dokumentum egy 1998. évi sajtóhídvégi erdőfelújítást pótló csereerdősítést elrendelő, egyben arra erdőgazdálkodót kötelező erdőtervi hatósági közigazgatási határozat, ami egyébként vitán felül eldöntötte volna a perújítás megengedhetősége kérdését, mely határozat kétségtelenül eldönthetné a Budapest Környéki Bíróságon folyt kártérítési per érdemi részét is, azonban ez nem jelenti azt, hogy a tárgyi panaszom szűk körében ne lehetne alkotmányjogi szempontból figyelembe venni. Tehát jelen alkotmányjogi panaszomban nem arra hivatkozom, hogy ezeknek az új dokumentumoknak az alapján kedvező döntésre számíthatok a perújítás megengedhetőségét elbíráló vagy az alapperben, hanem **arra hivatkozom, hogy a tárgyi perújítási perben nem hozhatott volna még jelenlétemben sem végzést az I. fokú bíróság,** mégpedig azért, mert a per egy korábbi tanácsa a perújítás megengedhetősége körében előkérdésnek minősítette a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt folyó perekben hozott ítéletet vagy ítéleteket. Ez az okirat mindkét perben perdöntő jelentőségű, ezért ennek hiányában ki voltam zárva az érdemi bizonyításból, de a bizonyítás eredménytelensége nem a bizonyítási nehézségekből, hanem az I. fokú bíróság alaptörvénysértő cselekményéből egyben neki felróható alaptörvénysértő okból, a perújítás megengedhetőségének vizsgálata idő előtti lezárásából következik. Mindennek következménye, hogy amellett, hogy a megengedhetőséget elbíráló tárgyalásról az I. fokú bíróság kizárt azelőtt zárta le az ügyet és hozott döntést a bíróság, hogy az ugyanezen bíróság (korábbi lecserélt egyébként jó egészségnek örvendett és máshova át sem helyezett bírója, de vajon miért is cserélték le?) által megnevezett előkérdésben nem hozott a mai napig végleges döntést a Miskolci Közigazgatási Bíróság, illetve amit hozott, és ami kiderült a kizárásom miatt nem kerülhetett mérlegelésre.

Az időmúlás másik alapjogsértő helyzetet eredményező eleme, hogy miközben még folyt a perújítási per, lejárt az alapper utáni 5 év objektív elévülési határidő perújítási kérelmek benyújtására, így az új 1998. évben kiadott, de a hatóság által csak 2015. évben közölt hatósági határozatot, mint perújítást megalapozó bizonyítékot már nem használhattam fel a perben, mivel a folyamatban lévő perújítási eljárásban az I. fokú bíróság semmilyen eljárás alatt lévő bizonyítékot nem engedett benyújtani a tárgyaláson, ez a bizonyíték ki lett zárva a perből, mivel azonban ez a kizárt bizonyíték a bíróság korábbi végzésének megfelelően a per eldöntésének előkérdése volt, nem lehetett volna egyébként sem annak relevanciája bírói mérlegelés tárgya, ugyanúgy, ahogy az sem lehetett mérlegelés tárgya, hogy ítéletet hozzon a bíróság az előkérdést eldöntő ítélet(ek) meghozatala előtt. Az alkotmányjogi panasz indítvány tárgyává tett végzés meghozatala legalább három okból alaptörvénysértő ténykörülmények mellett történt meg:

- 1./ De facto kizártak a per tárgyalásáról, azzal, hogy nem biztosították az érdemi és hatékony részvételt
- 2./ korábbi végzéssel előkérdést tisztázó per befejezése előtt hozta meg a bíróság a végzést.
- 3./ Korábbi végzéssel megállapított előkérdés körbe tartozó hatósági okiratot zárt ki a perből, igaz, hogy az fenti 1. pontban megnevezett részvételem mellözése révén, de ez a bizonyíték kizárás önmagában is, függetlenül attól, hogy a tények és bizonyítékok szabad bírói mérlegelése körébe tartozott-e, önmagában is objektíven alaptörvénysértő helyzet, mivel perdöntő közigazgatási határozat hiányában nem tudom perben jogaimat érvényesíteni, a perújítás megengedhetősége körében sem. Nem a tények és bizonyítékok szabad bírói mérlegelése eredményeként záródott ki az okirat a perből, itt is megjegyzem, hogy alkotmányos eljárási garancia az a körzeti erdőtervezési eljárásban keletkezett 1998. évi körzeti erdőtervi határozat, ami 2015. évben vált csak ismertté, és, még, ha a bíróság külön mérlegelési aktussal zárta volna ki az okiratot a perből, és nem erőszakkal mindennel együtt ezt is, és, még, ha ezt valaki a tények és bizonyítékok szabad bírói mérlegelésének tekintené, akkor is panasz alapjául szolgáló okirat kizárásra megvalósítaná a az Alaptörvény XXVIII. cikk (1), (7) bekezdését.

A Budapest Környéki Törvényszék azonban nemcsak a perújítás megengedhetősége megállapítása iránt indult perben korlátozott a törvényes jogaim érvényesítésében illetve alaptörvénysértő módon zárt ki abból azáltal, hogy nem biztosította számomra a részvételt, hanem abban is korlátozott, hogy ezzel az eljárásával kapcsolatos alkotmányjogi panaszomat az Alkotmánybírósághoz eljuttassam, ugyanis értesítés nélkül jogsértő módon tartotta vissza panaszomat a bíróság, ezért az alkotmányjogi panasz indítványomat kiterjesztem erre az eljárásra vonatkozóan, mivel az időmúlás,

és a panaszom továbbításához újabb feltételszabása a bíróság részéről a *jogaim, jelen esetben az Alkotmánybírósághoz fordulás, alkotmányjogi panasz benyújtása joga korlátozása*, amivel szintén megsértette a Budapest Környéki Bíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1), (7) bekezdését.

Alaptörvény XXVIII. cikk (1), (7) bekezdése sérelmét okozta a Budapest Környéki Törvényszék azzal, hogy **20 hónapig nem továbbította az Alkotmánybírósághoz alkotmányjogi panasz indítványomat**, majd ezután kérésemre sem, ehelyett indokolatlanul nyilatkozott abban a kérdésben, hogy fenntartom-e panaszom, ezzel jelentős ideig abszolút mértékben korlátozott abban a jogomban, hogy az Alkotmánybíróság előtt érvényesítsem alaptörvényben garantált jogomat, hogy panasz indítvánnyal éljek. Jelenleg is valótlan tényállási elemre és valótlan jogi tényre hivatkozik az I. fokú bíróság abban az általa homályosan, csak célzatosan megfogalmazott körben, hogy szerinte miért nem is kell továbbítania a panaszomat, azaz miért kellene azt visszavonom.

A végzés nem nevezte meg azt az állítólagos AB döntést, ami szerinte létezik az ügyben. Az Alkotmánybíróság állítólagos döntése akkor lehetne hivatkozási alap, ha a tárgyi alkotmányos panaszom tárgyában azaz a tárgyi per tárgyalásából való de facto kizárásom tárgyában hozták volna, de ebben a tárgyan azért nem hozhatott az AB a mai napig döntést mert az I. fokú bíróság 20 hónapig nem továbbította a panaszomat az AB felé, és mostani végzéséből is egyértelműen kiderül, hogy fenntartja magának azt a jogot hogy mérlegelje azt, hogy továbbítja-e a panaszomat, illetve most engem nyilatkoztat arról, hogy fenntartom-e azt.

Az I. fokú bíróság téved abban, hogy ebben az ügyben döntött volna már az Alkotmánybíróság, valójában nem is volt folyamatban a tárgyi ügy az Alkotmánybíróság előtt.

Korábbi más tárgyú vagy nem érdemi bírósági döntésekre való alaptalan hivatkozások mind jogrontó bírósági módszer parttalan és hibás alkalmazása a bíróságok és mások részéről mára olyan okszerűtlen (abszurd) helyzeteket teremt, mint a jelen ügyben, ha egy korábban a Legfelsőbb Bíróság által hatályában fenntartott közigazgatási határozattal teljesen ellentétes, vagy ellentmondó, lényegében lehetetlen határozat születik, akkor ez ellen az utóbbi határozat ellen benyújtott keresetem érdemi bírálatát azzal utasítja el a bíróság, hogy már korábban született ítélet az ügyben. Sajóhidvégi erdő ügyében konkrétan például azt történt és történik, hogy 1995-2010. évek között olyan közigazgatási határozatok hozott az erdészeti hatóság, hogy bányanyitás miatt nem lehetséges az erdőgazdálkodás, ennek megfelelő tarvágási és egyéb engedélyeket adott ki, és ezeket tartotta fenn hatályában a bíróság, határozatok tehát megszüntették az erdőgazdálkodást a területen, a bírósági ítélet ezt tekintették akkor jogszerű helyzetnek. 2010. év után viszont olyan ítéleteket hozott, amik szerint a korábbi közigazgatási eljárások amikre hivatkozom nem is létezhetnek, mert jogszabály nem engedi. Itt függenek össze a régi eljárások a mostaniakkal, különösen a perújítással oly módon, hogy a korábbi hatósági eljárásokat a bíróságok beleértve a Pest Megyei Bíróságot is, úgy minősítette szabályosnak, hogy az eljárások egyes határozatairól sem a bíróságot sem engem, még határozott kérésre értesített ki, tehát azok akkor ismeretlenek voltak, a Miskolci Közigazgatási Bíróságon részben még most is folyamatban lévő mostani eljárásokban csak késve nyújtja be az alperes az abban a perben érdekeinek éppen megfelelő okiratokat, úgy, hogy tárgyi perben beleértve a perújítás megengedhetősége iránt indult tárgyalást ne használhassan fel ellene, miközben ebben a perben eleve kizár mindem új ismert okiratot a bíróság, amíg tárgyalás folyik megtagadva tőlem azok benyújtását, majd amint azt a bíró érzékeli, hogy valós, az állami érdekkörbe tartozó másik fél nem jogos érdekeit *abban a perben* sértő okiratról van szó, engem elbocsát a perből, majd gyorsan végzést hoz az alperes jelenlétében úgy, hogy ugyanezen perben másik (lecserélt) ezt az okiratot annak tartalmát pontosabban, előkérdésnek minősítette korábban a perben. Más szavakkal, egy okiratot beenged a bíróság egy perben, ha az az állami érdekkörbe tartozó félnek kedvezőbb, vagy segíti annak jogai érvényesítését, másik bíróság nem engedi ha az a nem az állami, hanem a másik fél egyébként jogos érdekeit szolgálná, a két valójában a bányatelek fektetési ügygel együtt három, egymással párhuzamosan folyó ügycsoportban eljáró bíróságok közötti alaptörvénytől, összeesküvés szerű rendszerszerű interakciókat bizonyítják az egyes eljárási lépések egymáshoz viszonyított időzítései, azt pedig, hogy ez nem véletlen, vagy magából az eljárásból adódik bizonyítja, hogy az időzítések is alaptörvénytől és eljárási jog sértő módon hajtják végre a bíróságok részéről.

Sajóhidvégi erdő tárgyában az Alkotmánybíróság előtt folyamatban lévő három ügyből IV/390-17/2015., IV/1069-4/2016., IV/1033-4/2016. különösen az utóbbi kettőben részleteztem azt, hogy a 2010. év utáni hatósági szándékváltás - miszerint mégsem bányászati, hanem erdőgazdálkodási használatú lesz a terület, ezért újra kell indítani ott a hatósági

tervezés melletti erdőgazdálkodást, amit korábban a hatóság de facto megszüntetett ott- után indult perekben a bíróságok milyen célzatos eljárása szolgálja azt, hogy én jogaimat ne érvényesíthessem a perekben, konkrétan a végzéssel hivatalból indított eljárásokat vagy együtt, vagy külön-külön eljárásban, vagy az eljárási sorrendet és oksági láncolatot azzal felcserélgetve, úgy, hogy egyik ügyben a bíróságolási határozat felülvizsgálatát zárta le először, és az erdőfelújítási kötelezettség teljesítésére felhívó (kvázi fizetési felszólítás) határozat bírósági felülvizsgálati eljárása mind a mai napig folyamatban van, miközben korábbi eljárásokban a sorrend fordított volt, mert akkor még a jogaim érvényesítésének alaptörvénysértő bírósági elvonása nem "igényelte" az egyébként helyes sorrend megcserélését, az akkori tényállásnak megfelelően "elégéses" volt az ügyet két részre osztani, hogy akkor a jogaim érvényesítése képességében a bíróság megítélése szerint kellően ámbár alaptörvénysértő módon engem korlátozni lehessen. Megjegyzem, hogy ugyan így jogrontó eljárási trükközéssel éltek a bíróságok a 2008 évi eljárások során, amikor például, az I. fokú kártérítési keresetemnek helyt adó I. fokú ítéletet úgy helyezte hatályon kívül a II. fokú bíróság, hogy a keresetem egy nem is létező eleme elbírálásával generált egy valótlan előkérdést, így mintegy beelőzve az I. fokú ítéletet okafogyottá tette, és egy nem létező előkérdés "tisztázásával" helyezte azt hatályon kívül. Az 1995-2010. évek közötti bírósági jogrontások és alaptörvénysértések nem lehetnek tárgyai alkotmányjogi panaszoknak, mivel annak tárgy kizárólag ezen időszakhoz tartozó perek legutolsó eljárása az, amikor a harmadik perújítás kérelmem megengedhetősége iránt indult perben a bíróság nem biztosította számomra a részvételt az érdemi tárgyaláson, azaz a hatékony jogorvoslatot és tisztességes bírósági tárgyalást, mivel *korábbi ügyek idején még nem volt hatásköre az Alkotmánybíróságnak egyedi ügyekben eljárni*. Arra viszont hivatkozhatok, hogy a korábbi időszakhoz kapcsolódó jelen panaszom tárgyát képező eljárás és a hatósági szándékváltás, tehát 2010. évek utáni időszakot reprezentáló bírósági perek (Alkotmánybíróság előtt a fentebb már említett IV/390-17/2015., IV/1069-4/2016., IV/1033-4/2016. számokon vizsgált panaszok) között is megállapítható a bíróságok illetve bírói tanácsok közötti célzatos és módszeres összjáték annak érdekében, hogy az állami érdekkörbe tartozó féllel szemben ne élhessek hatékony jogorvoslattal. Ilyen az a módszeres eljárás is, hogy a perújítási perben hamarabb megszüntetik az eljárást, mint, ahogy az erdőfelújítási perek lezárulnának, ahol viszont csak azután "kerül" elő egy a perújításban perdöntő hatósági okirati bizonyíték miután az ötéves elévülési határidő is lejárt, és az utolsó még lehetséges volt perújítási eljárást is, - nyilván nem véletlenül idő előtt - lezárta a bíróság.

Tárgyi panaszom tárgyát adó perújítási ügyben is tetten érhető az a rendszer szinten, így a másik három panaszom tárgyát képező, vagy akár az összes 1995-2010. évek között is megnyilvánuló rendszerszintű jelenség, hogy, ha egy magánszemély a felperes és állami érdekkörbe tartozó személy az alperes, akkor a bíróságok még csak el sem kezdik vizsgálni az állami fél mulasztásait, jogsértéseit, annak ellenére nem, hogy a közigazgatási per értelemszerűen erről kellene hogy szóljon, mindenesetre ez a keresetek alap eleme, erre irányul a kereset, és a felperes a per állítólagos ura, mégis keresete elbírálására esélye sincs, ha a másik fél állami fél, ellenkezőleg, a bírák egy bulldog elszántságával vetik rá magukat a polgár alperesre, vélt vagy valós mulasztásait kutatva, ha ilyen nincs, a fentebb ismertetett eljárási jogi és alaptörvényi normákat súlyosan sértő módszerekkel végül elérik, hogy nemhogy csak elutasíthassák a keresetet, de gondoskodnak arról is, hogy az állami érdekkörbe tartozó fél mulasztásai, jogsértései még csak tényállási elemek se lehessenek az perben. Sajnálatos módon a bíróság még azt sem érti, hogy a tartamos, jogszabályból eredően hatósági felügyelet és tervezés mellett folytatott tartamos erdőgazdálkodás azt jelenti, hogy az alperes erdészeti hatóság hivatalból kényszerül eljárni, egy jogsértő helyzetet nem lehet fenntartani azzal, hogy elutasítja a Kúria is a hatékony eljárást, azért nem, mert a folytatólagos hatósági erdőgazdálkodás miatt a hatóság hivatalból kénytelen eljárásokat indítani, és a mindenkorai ügyfelek minden egyes esetben szembesülnek a jogsértő helyzettel, jelen esetben azzal, hogy nincs körzeti erdőterv, csak azért mert akkor kiderülnének a hatóságok korábbi mulasztásai, jogsértései. Tárgyi ügy alapperében az a tét, hogy ez esetben felmerülhet a hatóság kárfelelőssége is, ezért a másik három szintén panasz tárgyát képező eljárásban is akadályozzák a jogok érvényesítését, mert ez az alperes érdekét sérti ebben a perben. Ebben a perben pedig eljutott a bíróság odáig, hogy teljes mértékben és nyíltan, erőszakosan kizárja a bizonyítás lehetőségét, holott ez a per legalább annyira előkérdése az erdőfelújítási és bíróságolási pereknek mint azok ennek. Bíróságok célzatos bűnös összjátéka az tehát, hogy a kártérítési perben nem engedi be a bíróság a bizonyítóerejű okiratokat, mert az a hatóság kárfelelősségét bizonyítaná, az erdőfelújítási perben már igen, mert ott éppen a hatósági szándékváltásból eredően ahhoz fűződik érdeke, hogy a korábbi jogsértő dokumentumok benne legyenek a perben, hiszen a korábbi csereerdősítési eljárások jogsértő volta miatt lehet elrendelni az ismételt erdőtelepítést, viszont ennek a dokumentumnak a perbejutását már csak akkor engedte a kártérítési perbe tárgyi perbe is, mikor már ez a per a kártérítési per annak minden lehetséges folytatásával, perújítási lehetőségével véget ért, tehát az okiratok előkerülése már nem jelentett veszélyt az állami alperes számára. A hatóság hivatali visszaélés sorozatát követi el 21 éve, a bíróság végül mindig mellé áll. Ha egy bíró felfogja az összefüggéseket mint például tárgyi perújítási perben és e szerint jár el, például helyesen állapítja meg az előkérdést és e szerint szünetelteti a pert, akkor ezt a bírót hírtelen lecserélik, és a következő bíró kifejezetten alaptörvénysértő módon idő előtt lezárja az ügyet, nehogy már bele kerüljön egy alperest terhelő, egyébként saját maga által kiállított hatósági határozat. Ugyanez történt a bányatelek törlési eljárásban is, első bíró kimondta, hogy meg kell állapítani a kárt, és helyreállítani az eredeti állapotot, lecserélték, az új bíró szabotálja az összes bizonyítási indítványomat, nem idézi be a bányavállalkozót, nem rendel ki igazságügyi szakértőt az iratismertetésben kizárólag a hatóság egyoldalú nyilatkozatai szerepelhetnek. Egészen biztos vagyok benne, hogy ez is alkotmányjogi panasz tárgya lesz részemről. A IV/1069-4/2016., IV/1033-

4/2016 számú panasz ügyek kapcsán említett ügy darabolások és sorrendmódosítások kapcsán két bírócseré volt, mindez összesen négy bírócseré. Természetesen tisztában vagyok azzal, hogy a hatóság és a bíróság kriminalizálódása még önmagában nem feltétlenül alapjogsértő állapot (elvben nem biztos csak lehetséges, tárgyi ügyben nevétségesen az), de azzal is, hogy az ügy számos vonatkozása önmagában is manifeszt alapjogsértés, amit ki kell mondania az Alkotmánybíróságnak, ha ezt megteszi azt a közhatalmi kriminalizációt szünteti meg, amire ugyan nincs közvetlen felhatalmazása de az alkotmányosság helyreállítása esetében erre több az esély, mert azok a szervek akiknek direkt ez a feladatuk, nem tesznek ennek érdekében semmit, ellenkezőleg újabb és újabb jogtiprásaik következménye a közhatalmi kriminalizáció eskalációja, a jogbiztonság teljes hiánya, előbb utóbb a teljes anarchia és a bandaháborúk eskalációja.

Az I. fokú bíróságnak 2014. évben az alkotmányjogi panasz indítványomat késedelem nélkül fel kellett volna terjesztenie az Alkotmánybírósághoz függetlenül attól, hogy a Kúriához felülvizsgálati kérelmet nyújtottam be. Megjegyzem az I. fokú bíróság a Kúria elutasító végzése I. fokú bírósághoz érkezése (2015. április 9.) után sem továbbította panaszomat, majd ezután 15 hónappal érdeklődő levelem hatására sem, ezzel az eljárásával is akadályozta jogom érvényesítését arra, hogy perújítással éljek, amivel megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1), (7) bekezdését. Feltételezem, hogy az I. fokú bíróság azért hivatkozik egyébként tévesen arra, hogy először a felülvizsgálat tárgyában kell döntenie és csak azután nyílik mód az alkotmányjogi panasz elbírálására, hogy ezzel igazolja mulasztását. Az I. fokú bíróság úgy jelenti ki ezt, hogy tudatában volt annak, hogy a Kúria már döntött, hiszen ő maga is megkapta a végzést a Kúriától már 2015. április 9-én, azaz emiatt nem késhetett volna, az elmúlt 15 hónapban már továbbítania kellett volna panaszom magyarázkodása logikailag nem vonatkozhatott arra, hogy várni kell még, vagy az elmúlt időszakban várni kellett volna a Kúria döntésére. Téves okfejtése minden lehetséges értelmezés esetében, mert az Abtv. szerint Kúria döntés előtt is benyújtható az alkotmányjogi panasz, tehát ennek megléte esetében is továbbítania kellett volna már 2014. évben az I. fokú bíróságnak a panaszomat az Alkotmánybíróság részére.

Tájékoztatom a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy [REDACTED] ügyvéd megbízása ebben az ügyben megszűnt, magam látom el képviseletemet, ezért kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot leveleiket nekem címezve küldjék.

Ügycsoportban egyenlőre három újabb alkotmányjogi panasz indítványom várható egy éven belül!

A Kúria a felülvizsgálati kérelmemet arra hivatkozva utasította el hivatalból, hogy perújítás megengedhetősége körében hozott végzés esetében kizárt a bírósági végzés felülvizsgálata.

Budapest, 2016. augusztus 4.

Tisztelettel:

Perlaki Tamás

mellékletek:

- 1./ eredeti alkotmányjogi panasz beadványom
- 2./ érdeklődő levelem
- 3./ Budapest Környéki Törvényszék 23.P20.518/2016/5. számú végzése
- 4./ nyilatkozatom bírósági végzésre
- 5./ adatkezelési nyilatkozat